

Materialet er hentet på

hovedstadsarkiver.dk

- og stammer fra Arbejderbevægelsens Bibliotek og Arkiv

Erindring af Stanley Jensen, født 1914

Kørt 41 år som skraldemand. 70 år den 5. januar 1984.

Jeg startede allerede med at arbejde som skoledreng. Når jeg kom hjem fra skolen kl. 13, skulle jeg starte en time senere hos grønthandleren. Her arbejdede jeg så til kl. 6 om hverdagen, kl. 7 om fredagen og helt til kl. 9 om lørdagen. Det var jo dagen hvor folk havde tid til at handle ind og også den dag - ofte efter lønningsdagen om fredagen - så var klodsen blevet betalt og fatter og mutter derhjemme skulle hygge sig lidt. Hvis da manden var kommet hjem med ugelønnen. Jeg fik 6 kroner om ugen, som jeg pænt måtte aflevere derhjemme hos mor, for at hjælpe til den daglige husholdning.

Da jeg kom ud af skolen i 1928, fik jeg arbejde hos Marius Mulvad på Blegdamsvej den gang. Her var jeg et års tid til 15 kroner og 36 øre i løn. Her standsede jeg efter ca. et år og kom ud og køre som mælkedreng til den fyrstelige gage af 28 kroner om ugen, og hvad det gav i drikkepenge.

I nogle år derefter kørte jeg som mælkemand og senere kom jeg hos en købmand på Blegdamsvej. Vi var 6 bude og 9 kommisser. Her var jeg i 4 år. Jeg blev medlem af budenes fagforening. Nu skulle jeg have mindstetariffen - 48 kroner om ugen, plus en krone og femogtyve ører i overarbejde. Dette gik et år. Så blev vi fyret alle sammen - købmanden anskaffede sig i stedet en vogn og en chauffør.

I 1938 var jeg blevet gift og havde fået en lille pige. I årene 1936-38 havde jeg gået meget arbejdsløs, men det gik jo ikke: familien skulle brødfødes, så min far der var skraldemand fik mig ind hos sin vognmand. Og så skete det, det var den 3. januar 1938, at vognmanden var bleven slagen ned på et værtshus, og så stod han og manglede en mand - så blev jeg hyret og har siden ikke manglet arbejde.

Han var privat vognmand, jeg kørte på Østerbrogade, hvor stalden lå på Slotsherrensvej. Vi startede gerne turen i Vanløse, så til Taksigelseskirken ad Australiensvej, Drejøgade, Hesseløgade, og alle Kartoffelrækkehusene nede i komponistkvarteret ved Svanemøllen. Turen var godt spredt og jeg var ene mand på vognen med mine to heste. Vi var i stalden når klokken var 5 og kørte ud kl. 6. Så var vi hjemme igen når klokken var hen mod en 5-6 tiden.

Oven i dette skete det jo af og til, at hestene sled skoene op, så skulle jeg oven i til smeden på hjørnet af Holger Danskesvej og Jagtvej. Og når man kom der ned kunne man risikere, at der holdt et par vogne allerede, hvor de skulle have en 4-8 sko på hestene. Så fik man lov til - uden at få fem flade øre for det - at holde dernede et par timer. Ligesådan var det med staldturen hver anden søndag - det var også med i lønnen, der var ikke noget der hed ekstra compensation. Der skulle mødes hver anden søndag morgen kl. 5 vandes og fodres om morgen, rystes ned til morgen, middag og aften. Var der noget i vejen kunne man forsvinde. Der var mange som gerne ville have tjansen. Lønnen fik man, men den første jeg kørte for præsterede tit ikke at udbetale til tiden om fredagen. Så måtte jeg gå flad den slagne vej hjem og over til købmanden på den anden side gaden og forklare tingenes tilstand - klodsen skulle ha lov at stå et par dage. Normalt betalte jeg hver fredag. Hverken om fredagen eller lørdagen - men først om søndagen

kom han strygende. Ikke så meget med en undskyldning, nej det hed bare - jeg faldt sgu i vandet med ham der K.B. Hansen fra Valby. Vi spillede billiard. Men bedre sent end aldrig

Jeg fik altid min 1øn. Men vi stod tit og var til grin for vognmanden

Vi havde ingen omklædningsrum eller mulighed for at vaske os. Så man måtte pænt tage forklæde og kasket mm med hjem og hænge det op nede i kælderen -for det lugtede jo af hestepis og møg langt væk- den stank kunne man ikke ha op i huset.

De fem forbandede krigsår: Det var noget af det mest uhyggelige. Vi fyrede med formbrændsel og tørv, gamle sko og galocher. Cykeldæk mm. slæbte jeg med hjem. Affaldet under krigen var ikke andet end den JYSKE HEDE; som vi sagde. Når man kom ind i en ejendom, var der altid kæmpe top på, og ligeså meget ved siden af. De kassers vægt kunne svinge fra mellem 75 kg og op til den anden side af de hundrede. Arbejdet var hårdt, specielt om vinteren, når jeg først kom hjem hen ad 5-6 tiden. Så når man sad og fik sin aftensmad, hændte det tit at jeg smak snotten ned i labskovsen, så man var helt bevidstløs.